

Altın Yosun

Yavuz DEMİRKIRAN

Altın Yosun

Yavuz DEMİRKİRAN

Palyaço balığı Coral, hareketli mercan resifinde hızla yüzdü. Üç beyaz çizgili turuncu gövdesi, rengârenk dalların arasında parıldadı. Okyanus yuvasının her köşesini keşfetmeyi çok severdi. Bir sabah, resifin kenarında yeni bir şey fark etti. Güneş gibi parlayan, ıslıl ıslıl bir şey.

Coral daha da yaklaştı. Suyun içinde hafifçe sallanan, yaprakları altın gibi parlayan bir yosun vardı. Altın yosun pırıl pırıl parlıyor, resifin üzerine küçük ışık huzmeleri saçıyordu. Coral'ın yuvarlak, siyah çerçeveli gözleri hayretle büyüdü. Hayatında hiç bu kadar güzel bir şey görmemişti.

Coral herkese haber vermek için geri kořtu. 'Çabuk gelin! Resifin yanında altın bir yosun var!' diye seslendi. Balon balığı Finn heyecanla şıştı; soluk sarı gövdesi küçük koyu beneklerle kaplıydı. Denizatı Pip, minik altın-turuncu kuyruğunu bir mercan parçasına dolayıp dinledi. Bütün deniz hayvanları bu şaşırtıcı bitkiyi görmek için aceleyle geldi.

Kısa sürede altın yosunun etrafında bir kalabalık toplandı. 'Ben bir parça istiyorum!' diye bağırdı Finn, patlak gözleri parlayarak. 'En büyük parçayı istiyorum!' Diğer balıklar, yengeçler ve salyangozlar da itişip kakışmaya başladı. Herkes parlak bitkiden biraz alıp eve götürmek istiyordu. Hayvanlar ona doğru koşarken altın yosun endişeyle sallandı.

Coral kalabalığın önüne fırladı. 'Bekleyin! Belki de onu paylaşmalıyız!' dedi, küçük yüzgeçleri titreyerek. Ama Finn çoktan örgü yosun çantasını açmıştı. 'Onu ilk ben gördüm!' diye ilan etti. Hayvanlar tartışmaya başladı. Altın yaprakları kim almalıydı? Her biri ne kadar almalıydı? Güzel bitki, tamamen koparılma tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Tam o sırada arkalarından yavaş, sakın bir ses konuştu. 'Bütün bu telaş da neyin nesi?' Suyun içinde usulca süzülen deniz kaplumbağası Shelly'ydi. Yeşil-kahverengi desenli kabuğu kocaman ve çok yaşlıydı; buruşuk gri-yeşil derisi onun nice yıllar geçirdiğini gösteriyordu. Burnunda küçük, yuvarlak gözlükler duruyordu. Hayvanlar sustu.

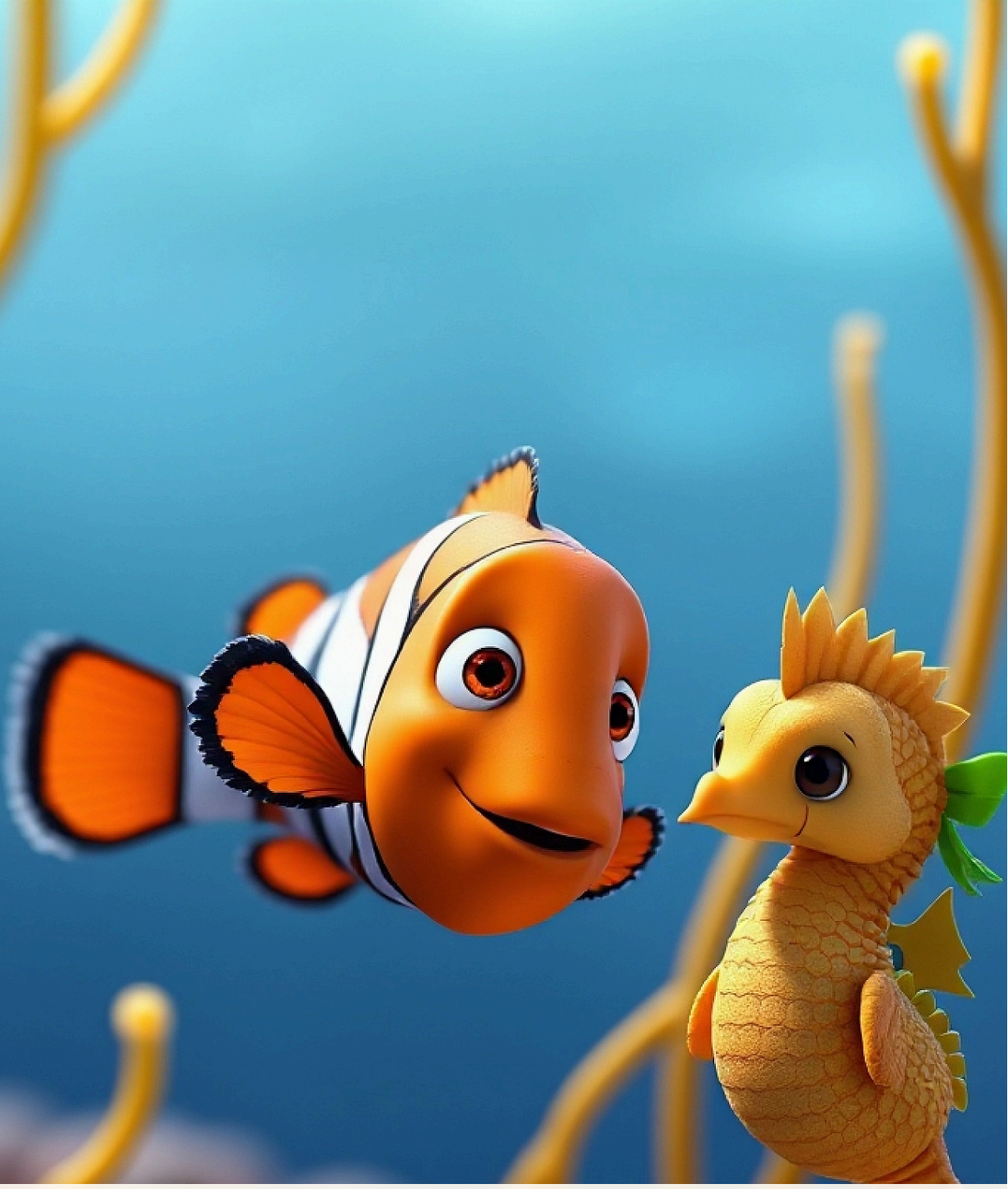
Shelly, altın yosuna yumuşak koyu gözlerle baktı. 'Ah, altın yosun,' dedi usulca. 'Bunlardan bir tane görmeyeli yıllar oldu.' Hayvanlar etrafına toplanıp sorular sormaya başladı. Finn çantasını sıkıca tutuyordu. Coral, Shelly'ye yaklaştı. 'Nadir mi?' diye sordu Coral. Shelly yavaşça başını salladı. 'Hem de çok nadir,' dedi.

'Neden bu kadar özel?' diye sordu denizatı Pip, uzun burnu merakla seğirerek. Boynuna ince, yeşil bir kurdele bağlanmıştı. Shelly gülümsedi. 'Altın yosun sadece güzel değil,' diye açıkladı. 'Minik canlılar için bir yuva. Küçük karidesler ve yavru balıklar onun altın yapraklarında saklanır. Ayrıca suyu hepimiz için daha temiz yapar.'

Finn kaşlarını çattı. 'Ama koleksiyonum için bir parça istiyordum,' dedi, çantasını okşayarak. Shelly bilge, yaşlı gözlerini ona çevirdi. 'Herkes bir parça alırsa hiç kalmaz,' dedi. 'Sonra minik canlılar nerede yaşayacak? Nerede saklanacaklar?' Hayvanlar birbirlerine baktı. Bunu düşünmemişlerdi.

Coral küçük bir daire çizerek yüzdü, düşünüyordu. 'Yani hepsini koparırsak minik canlıların yuvası kalmaz,' dedi. 'Ve su da o kadar temiz olmaz.' Diğer hayvanlar başlarını salladı. Denizatı Pip kuyruğunu çözdü ve altın yosuna biraz daha yaklaştı. 'Çok güzel,' diye fısıldadı. 'Ama aynı zamanda önemli.'

Finn çantasına baktı. En büyük parçayı istemişti ama şimdi biraz utanıyordu. 'Belki de bir parçaya ihtiyacım yok,' dedi sessizce. Yavaşça çantasını açtı ve onun süzülüp gitmesine izin verdi. 'Altın yosunun burada kalmasını tercih ederim.' Diğer hayvanlar onu izledi. Sonra tek tek topladıkları parçaları bıraktılar.

Shelly yumuşak gülümsemesiyle gülümsedi. 'Bu bilgece bir seçim,' dedi. 'Altın yosunu her gün ziyaret edebiliriz. Parlamasını izleyebilir ve yuvamıza yardım ettiğini biliriz.' Coral başını salladı. 'Onu koparmak yerine koruyabiliriz,' dedi. 'Resifimizi paylaşabilir ve ona bakabiliriz.' Bütün hayvanlar aynı fikirdeydi.

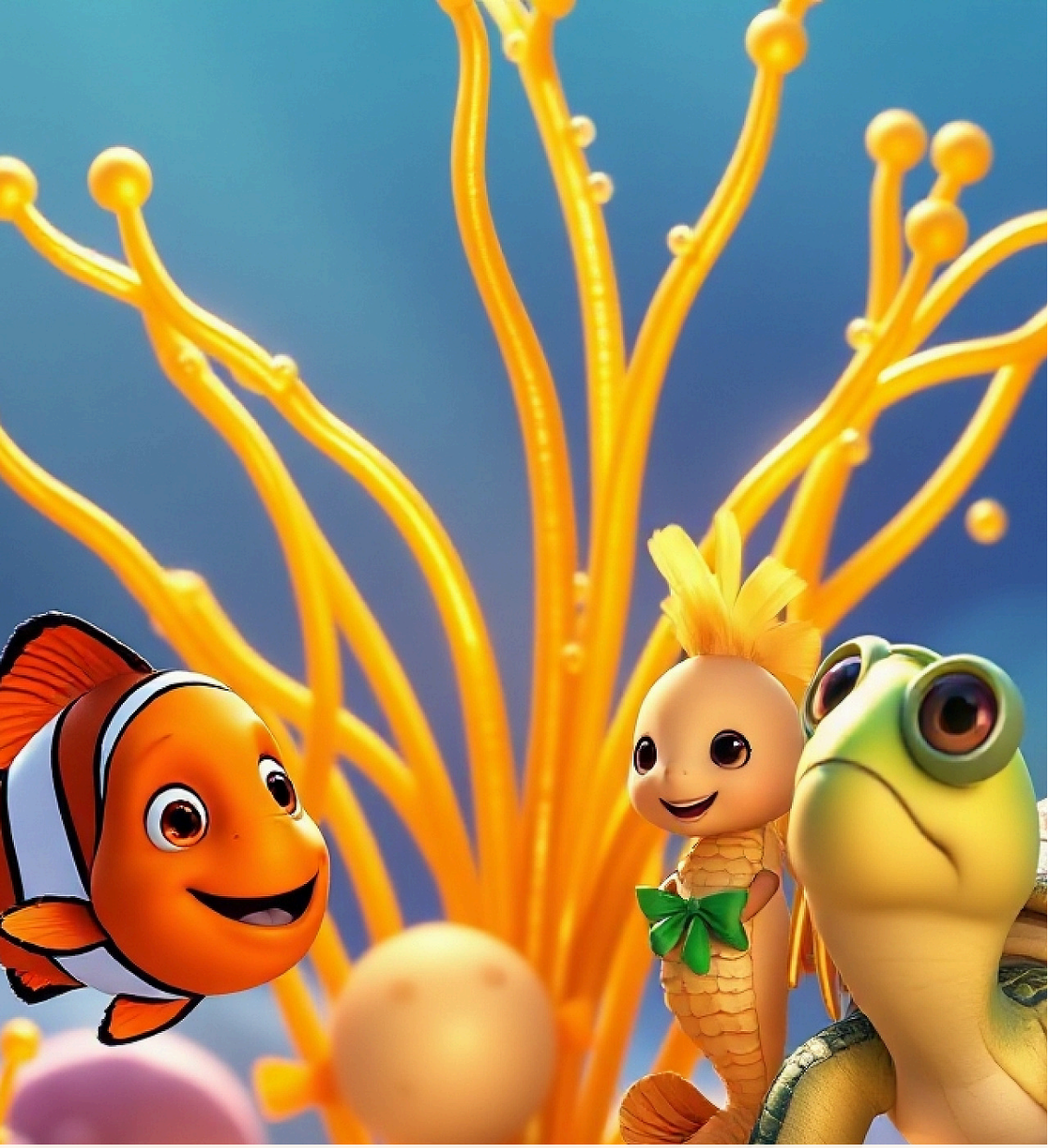
O günden sonra altın yosunun birçok koruyucusu oldu. Coral her sabah onu kontrol etti. Finn onu her gördüğünde gururla şıştı, çantasını kaldırıp onu korudu. Denizatı Pip kuyruğunu yakındaki bir mercan dalına dolayıp en küçük yaprakları gözetti. Hepsi onun parlamasını görmenin sevincini paylaştı.

Altın yosun daha da uzadı ve parladı. Küçük karidesler ve yavru balıklar yapraklarının arasında girip çıktı. Resifin etrafındaki su pırlı pırlı oldu. Deniz hayvanları bazı hazinelerin en iyi kendi yerinde bırakıldığını öğrendi. Altın yosunun güzelliğini resifi ziyaret eden herkesle paylaştılar.

Bilge kaplumbağa Shelly sık sık arkadaşlarının nasıl olduğunu görmek için yüzüp geçerdi. 'Hepiniz iyi iş çıkardınız,' dedi. 'Değerli bir şeyi korudunuz.' Hayvanlar gurur duydu. Doğaya özen göstermenin, paylaşmak ve birbirine özen göstermek demek olduğunu öğrenmişlerdi. Altın yosun da hafifçe sallanarak denizin altında altın bir güneş gibi parladı.

Böylece mercan resifi bütün deniz hayvanları için mutlu, sağlıklı bir yuva olarak kaldı. Altın yosun parlamaya devam etti; verdikleri sözün parlak bir hatırlatıcısıydı. Coral, Finn, Pip ve bütün arkadaşları bazı hazinelerin alınmak için değil, korunmak için olduğunu biliyordu. Resifin güzelliğini herkesle paylaştılar ve altın yosun güvende, sevilerek parlamaya devam etti.